

til regres hos skadevolderen, men *regresadgangen* har hidtil kunnet reguleres gennem ulykkesforsikringsdirektoratets administration af tilladelserne til sagsanlæg. Efter ændringsforslaget bliver adgangen for skadelidte — og dermed selskabet — til at sagsøge skadevolderen helt fri, hvilket efter udvalgets mening bør give *anledning til overvejelser om lempelse af skadevolderens ansvar i særlige tilfælde* efter lignende principper, som i henhold til *forsikringsaftalelovens § 25* finder anvendelse inden for den private forsikring. Lempelse vil navnlig være rimelig, hvor arbejdsgiveren er blevet erstatningsansvarlig på grund af egen ringe fejl eller fejl fra nogen, for hvem han hæfter.

Det er udvalget bekendt, at spørgsmålet om revision af forsikringsaftalelovens § 25 er taget op til behandling i justitsministeriet efter en nylig afgivet betænkning på grundlag af fællesnordiske forhandlinger, og udvalget forudsætter, at spørgsmålet om regulering af selskabernes adgang til efter nærværende lov at søge dækning hos skadevolderen tages op til overvejelse parallelt med spørgsmålet om revision af forsikringsaftalelovens § 25.⁴

Der gennemførtes samtidig en række ændringer i *den organisatoriske opbygning* i lovens kapitel II (§§ 8-13).

Ved en ændring i § 8 om de for stillingen som *direktør for ulykkesforsikringsrådet* stillede *betingelser* bringes bestemmelsen i overensstemmelse med den tilsvarende bestemmelse i folkeforsikringslovens § 45 vedrørende udnævnelse af invalideforsikringsrettens formand.

Desuden er der foretaget en række ændringer i *ankereglerne* i §§ 9 og 10. Ændringerne fik deres endelige udformning under behandlingen i folketinget.

Uanset at den hidtidige ordning har virket tilfredsstillende, idet især den nære kontakt mellem direktorat og råd har været af stor betydning for direktoratets administration, *adskilles rådet nu fra direktoratet* under hensyn til, at man derved opnår en ordning, der er i bedre overensstemmelse med almindelige processuelle regler.

I konsekvens af denne ændring er det imidlertid fundet rimeligt at foretage ændringer af de gældende regler for så vidt angår *appel* af rådets afgørelser til socialministeren.

At rådets afgørelser i visse kategorier af sager hidtil har kunnet indbringes for ministeriet, har været begrundet med, at rådet *ikke hidtil* har været en *egentlig appelinstans*. Når dette